

Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu

Pace de la cer, pace și tărie bună de la Dumnezeu! Pace ție, copil iubit de cer! Pace și binecuvântare și împuternicire, ca să te ridici cu credință și să lucrezi după sfatul voii Mele! Amin.

Scoală-te și ia aminte, dar auzi-Mă, ca să te scoli și să lucrezi planului Meu, că mult nu va mai fi, și vei mărturisi împlinirile cele care au fost mai dinainte vestite prin izvorul cuvintelor Mele din care te hrănești și tu de când ți-am descoperit lucrul Meu din zilele acestea, lucru întru care stai și împlinești cele cu care vin spre tine prin servii Mei. Fă-ți carte în care să scrii toate cuvintele cu care vin spre tine, căci cartea aceasta va mărturisi în zilele ce vin. Și iată, adaugă la această carte și aceste cuvinte și lucrează după planul Meu cel bine întocmit. Nu pot scoate acest izvor la suprafață, nu-l pot scoate acum, dar iată, lucrez ca să împart lucrul Meu spre a fi lucrat.

Am venit spre tine prin cuvintele Mele și te-am încredințat că Eu sunt Dumnezeu, și te-am așezat credincios lucrului Meu din zilele acestea. Am vorbit din cer și am pus pe servii Mei să scrie pe pământ, ca să se vadă împlinirile cele vestite prin acest fir ceresc, prin această rază de lumină din care împart lumină și viață cu Mine și împlinire. Eu sunt Dumnezeu din veșnicie, și de aici încolo, Eu sunt; sunt, și lucrez taina plinirii vremurilor, și nu găsesc credință pe pământ. Nimeni nu mai caută cu Duhul Meu, și duhul lumii Mi-a întunecat vremea, ca să nu mai caute omul la cele scrise în toate veacurile, și care mărturisesc despre Dumnezeu și despre lucrările Sale prin Cartea Adevărului.

M-am întâlnit pe vremea trupului Meu cu femeia samarineancă și am stat de vorbă cu ea la puțul lui Iacov, dar ea cunoștea cuvintele proorociilor și știa și credea că va veni vremea lui Mesia, iar când i-am spus despre împlinirea cea care era în fața ochilor ei, a crezut samarineanca în Mine, a crezut că Eu sunt Dumnezeul Cel proorocit, Mesia, Cel Care era scris că va veni, și a rămas credința ei de mărturie. O, și era de neam străin aceea, și a crezut în Mine, copilul Meu, și s-a dus în cetatea ei și a mărturisit despre Dumnezeu. Era cu inimă mare samarineanca, și dacă M-am întâlnit cu ea, am lăsat lumină peste ea, și a rămas lumina Mea în ea, și ea a plecat și a împărțit lumină de la Mine, a plecat cu râvnă și cu dor, cu credință și cu iubire, ca să împartă lumină în ținuturile neamului ei.

Am ales pe apostolii Mei din Galileea și le-am spus să Mă urmeze pe Mine și învățătura Mea, și au crezut în Mine aceia și au rămas cu Mine. Și dacă au crezut, a rămas lumina Mea în ei, și s-au răspândit apoi în lume și au împărțit lumina Mea curată. M-au împărțit pe Mine, căci Eu sunt Lumina lumii. Eu sunt, dar astăzi cine Mă mai împarte? O, cine Mă mai împarte pe Mine așa cum sunt Eu? Nimeni, copilul Meu. Îți spun și Eu ție că nimeni nu Mă mai are pe Mine așa cum sunt, nimeni, și iată cuvintele acelea care spuneau odată: *«Când va veni Fiul Omului, va mai găsi El, oare, credință pe pământ?»*.

Mă mint cei care zic că Mă poartă pe Mine, Mă mint cei care Mă mărturisesc pe Mine, că aceștia sunt cu buzele aproape de Mine, dar cu inima unde sunt? Unde? Ei sunt cu inima la plăceri și la slobozenii. Au luat legea slobozeniei și au pus-o stăpână peste ei, și iată, și-au însușit puterea să împartă această lege peste cei necunoscători. O, vai orbului cel călăuzit de călăuză tot oarbă, căci oarbă a ajuns ceata cea mare a căpeteniilor, care stă judecătoare peste făptura Mea. O, cine să Mă mai împartă pe Mine așa cum sunt? Cine, că din creștet până în tălpile picioarelor tot trupul este plin de răni, răni care dau să-Mi nimicească ultima picătură de viață a făpturii. Iată, copilul Meu, Scriptura aceea care spune: *«Nici voi nu intrați, și nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați să intre întru împărăția Mea»*. Îți amintesc acum de Scriptura aceea care zice: *«N-am venit*

să aduc pace, ci dezbinare. Am venit să-i fac să vadă pe cei ce nu văd, și să-i fac orbi pe cei ce văd. Și fariseii s-au simțit și au spus: „Nu cumva și noi suntem orbi?”. O, și ai văzut ce răspuns au primit: *«Dacă ați fi orbi, n-ați avea păcat, dar pentru că ziceți că vedeți, păcatul rămâne asupra voastră»*.

O, copilul Meu, au fost anii cât a domnit fiara cea necredincioasă, și când scoteam deasupra câte un preot care vorbea după adevăr și prin care Eu strigam ca și prin Botezătorul Ioan când spunea: *«Pui de vipere, cum veți scăpa de mânia cea viitoare?»*, o, ce se întâmpla cu unul ca acela? Că îl lua și îl ascundea prin închisori și îmi băga cuvintele luminii la întuneric, așa cum s-a întâmplat cu Ioan, care se ridicase să-Mi gătească Mie calea și arătarea în mijlocul lumii.

Au fost ani de ceață, și am venit și M-am arătat adevărat la vreme, așa cum am grăit prin cuvintele acestei lucrări prin care și astăzi grăiesc, ca să împlinesc apoi tot cuvântul Meu. Am venit cu mult înainte și am spus prin acest fir ceresc despre vremea cea prezisă pentru zdrobirea capului fiarei, și vremea spusă de Domnul a vorbit prin cele împlinite la vreme.

O, cu greu este Domnul înțeles și crezut, căci cei de azi zic așa cum a fost scris că se va auzi: *«Unde este făgăduința venirii Lui?»*. Dar vai oamenilor necredincioși, că zice Scriptura: *«Dumnezeu nu rămâne mincinos întru făgăduințele Sale și nu va întârzia. Dar El este îndelung răbdător pentru voi, voind ca nimeni să nu piară, ci toți să vină spre credință și spre pocăință»*. O, ziua Mea se zorește, și toate cele vechi vor trece. De aceea, copilul Meu, Mă uit la cei din cer, că plâng cei din cer. Dar cei de pe pământ, în loc să se sfințească și să se cucernicească și să grăbească venirea Mea, ei zac în necredință, și iată, venirea Mea vine, și vine cu foc, căci așa este scris, și tot ochiul va vedea. Dar am rămasiță care trebuie să rămână credincioasă făgăduințelor Mele și să aștepte cerul cel nou și pământul cel nou socotind răbdarea Mea drept izbăvire, dar nu să se lase și aceștia să cadă din întăriturile în care sunt așezați prin făgăduințele Mele.

Am venit și am spus mereu prin cuvintele acestei lucrări: *«Ferice celui care nu se va sfărâma de această piatră. Ferice celui ce-și va spăla viața în acest vas»*, căci piatra este însuși Domnul, Cel ce locuiește până la sfârșit în acest munte prin cuvintele acestei lucrări, căci învățătura care va curge prin această lucrare se va ridica în zilele ce vin peste vârful munților, ca să curgă noroadelă înspre acest râu și să bea din această piatră apă curată și netulburată și să se spele în acest vas, în această învățătură mântuitoare, căci scris este: *«Din Sion va ieși legea, și din Ierusalim vor curge râuri de apă vie și curată»*.

Iată, am ales-o pe România ca să fie a Mea, și vin să Mă desăvârșesc în mijlocul ei și să-Mi largesc cortul Meu prin această învățătură cu care voi vorbi încă o dată la popoare și la limbi și la neamuri. Am ales acest pământ ca să fac din el Edenul și Canaanul pentru plinirea vremurilor; să fac din el Ierusalim ceresc și să vărs de aici lumină peste popoare, ca să cunoască și să vadă noroadelă poarta de intrare în Canaan.

Am răspândit cuvânt către popoarele de pe pământ, ca s-o vestesc pe România și ca să creadă noroadelă în lucrarea Mea cea vestită dinainte, că de aceea M-am ridicat, ca să vorbesc popoarelor despre cele ce am de împlinit. Și iată, vorbesc cu tine, copilul Meu, vorbesc ca și cu un prieten, pentru că tu ești apropiat cu Mine și cu lucrul Meu și cu cuvântul Meu care vorbește în România.

Am spus apostolilor Mei așa: *«Nu vă mai numesc slugi, că sluga nu știe ce face stăpânul, ci vă numesc prietenii Mei»*. Tu ești prietenul Meu, ești copilul Meu, ești iubitul Meu, ești cu Mine și de partea Mea, așa cum a fost Nicodim de pe vremea trupului Meu. Era și el din soborul care era sub Anna și Caiafa, dar era cu Mine Nicodim, și după ce Eu am trecut prin moarte, s-a dus la Pilat și a cerut trupul Meu ca să-l ia de pe cruce. S-au dus Iosif și Nicodim cu miresme și au făcut aceia cele spre îngropăciunea Mea, căci ei așteptau împărăția lui Dumnezeu și nădăjduiau s-o vadă. Au rămas aceștia cu Mine, căci au crezut în Mine. Ei au fost cu trupul pe vremea trupului Meu, au fost în vremea pătimirii și a morții și a învierii trupului Meu, și iată, voi sunteți

în vremea biruinței și a arătării și a slavei Duhului Meu prin voi, sunteți în vremea în care Eu lucrez sfârșitul plinirii vremurilor, după sfatul voii Mele.

Când am răspândit cuvânt către popoare despre cele ce am de îndeplinit în zilele acestea, am zis că Mă voi scula să judec pe împărați și pe domni, pe bogați și pe puternici, pe robi și pe slobozi, căci îngerii Mei vor dezlănțui chin și durere peste cei ce n-au pecetea Celui viu, și am zis că voi vărsa mânia Mea peste popoare și se va ridica fumul focului în care va arde Babilonul. Iată, am zis, și împlinesc, și voi ridica efa între cer și pământ, căci cuvintele Mele nu se pot desființa.

Copilul Meu cel binecuvântat, cel iubit și cel credincios, vin spre tine iar, să-ți întăresc statornicia. Îți amintesc, ne amintim împreună de lucrul credinței multor scule din vechime, că pe vremea trupului Meu am avut pe Melchior în spate, care Mă ocrotea de stăpânii lumii cei de atunci, și a mers acesta în urma Mea, de la nașterea Mea și până la vremea patimilor, vreme în care trebuia ca Eu să Mă las în mâna stăpânilor lumii, spre plinirea Scripturilor. Era și atunci prigonit Domnul, precum este și acum, și de câte ori Eu și ucenicii Mei eram prinși în strâmtorări prin lumea prin care umblam, Melchior apărea și își prezenta sigiliul împărătesc și scăpa pe Domnul și pe ai Săi din strâmtorarea legii răutății și a necredinței.

Am venit acum cu libertate pentru cei credincioși Mie, dar iată, fiii lumii se zbat și se jertfesc pentru libertatea vieții pământești, iar fiii Sionului Meu nu se ridică să lupte pentru învierea din moartea păcatelor. Plânge cerul, plâng sfinții și mucenicii care și-au vărsat sângele de dragul Celui ce S-a dat pe Sine jertfă pentru lume. Dar azi când se apropie sfârșitul și plinirea vremurilor, azi nu se mai împotrivesc nimeni până la sânge de dragul lui Iisus Hristos.

Iată, stau gata să-Mi fac arătarea. Am ales acest pământ să fac în el slavă văzută și biruință peste lume, peste duhul lumii, și iată ce găsesc, că peste tot domnește moartea, căci legea păcatului este moarte. N-are cine sufla peste lume, și iată, ca și pe vremea lui Noe, lumea bea și mănâncă, se însoară și se mărită, și iată ce vine! Vine mânia Mea, vine judecata Mea, vine Domnul cu văpaie! Vreau să-Mi trezesc Duhul Meu peste cei ce cunosc numele Meu și peste cei ce Mă iubesc pe Mine, căci mulți Mă iubesc pe Mine, dar nu știu cum să Mă iubească, nu știu cum să-Mi urmeze pentru ca să am putere în ei. Am spus că voi ocroti acest pământ ales; am spus, și voi fi împlinitor, și iată, vreau să lucrez în mijlocul acestui neam, vreau să-Mi trezesc lucrători, vreau să-i fac să cunoască puterea cea din credință răsărită, vreau să Mă arăt și să fiu împlinitor cuvintelor Mele prin care M-am adresat tânărului cel bogat care voia să-Mi urmeze, dar nu se îndura de ale lui. Și am spus ucenicilor care priveau la întâlnirea Mea cu el: *«Ce este cu neputință la om, este cu putință la Dumnezeu»*. Este, copilul Meu, cu putință, dar vreau să Mă ridic și să semăn credință peste multe inimi mari, că nu pot, măi tată, nu pot lucra decât numai cu cei credincioși cuvintelor și proorociilor prin care Domnul își anunță lucrările Sale. Nu pot să trec peste cele scrise, fiindcă așa este scris: *«Nimic nu împlinesc până nu vestesc prin prooroci»*.

O, nu pot scoate acum la suprafață izvorul cuvintelor Mele. Crede tu Mie că nu se poate acum, și de aceea am venit spre tine și ți-am dat de știre că voi căuta să-Mi adăpostesc bine locul izvorului Meu și pe servii Mei prin care lucrez. Iată, în curând va fi să se vadă cuvântul care grăiește despre cei chemați de Mine, care nu după trup sunt înțelepți sau puternici sau cu nume bun, căci Domnul așa a făcut alegerea vaselor cele prin care a rușinat și a pleșuit creștetul celor care s-au crezut înțelepți. Domnul a ridicat pe cei de jos ca să-i doboare pe cei ce sunt pe înălțimi, ca nimeni să nu aibă a se fâli față de Dumnezeu. Iată, întunericul acoperă fața pământului, și cine poate stăvili puterea răului? Să se ridice și s-o oprească. Voi pierde înțelepciunea învățătorilor și o voi stârpi, și va fi să se vadă Scriptura aceea care zice: *«Unde este înțeleptul și cărturarul acestui veac?»*, căci Domnul va vădi nebunia înțelepciunii acestora.

Stai cu Mine în lucru, că vreau să-ți folosesc credința, dar vreau să stai bine așezat prin credință, căci Eu sunt credincios făgăduințelor Mele, iubitul Meu. Voi lucra cu tărie de duh, de-acum, dar Duhul Meu Se face cunoscut prin cei în trup. Iată, vorbesc pe pământ, dar am nevoie

de trupuri. Dacă n-aș fi avut mâini care să-Mi fi scris cuvintele Duhului Meu, cum aș fi întocmit Eu cartea Mea, care este una, precum Eu sunt Unul, Domnul Iisus Hristos? Eu sunt Cel ce le împlinesc pe toate, dar prin cei lucrați de Mine.

Lasă-te lucrat, și lucrează apoi, lucrează, că Eu nu-ți dau să lucrezi ceea ce nu poți, că odată cu lucrul îți dau și putere în lucrul tău cu Mine, dar bucură-te cu Mine și lucrează-Mi cu bucurie Mie. Nu pot numi mai fericit pe altul, mai mult decât pe cel ce lucrează pentru Mine și pentru planul Meu, că acela peste multe va fi pus întru împărăția Mea. Iată, iar îți spun că prin tine voi împărți de la Mine multe cuvinte, și vei fi între Mine și cei peste care voi lucra, căci vom lucra mult de-acum și vom propăși din zi în zi, dar nu vom descoperi încă izvorul Meu. Așa trebuie să lucrăm, ca să rămână lucrul nostru, și așa vom grăbi vremea cea bună, că iată, trebuie lucrată vremea cea bună. Tu știi cum lucrez la ea, tu cunoști taina Mea și toată așezarea Mea, dar trebuie bine păstrată taina Mea și lucrul Meu, trebuie să am și acum ocrotitori lucrării Mele, căci proorocul Zaharia a purtat taina întrupării Mele, taina vremii trupului Meu, a purtat-o din vremea zămislirii botezătorului Ioan și până la trecerea lui la Mine. Lucrează cu Mine, și altă bucurie mai mare să nu ai, că vei fi Mie martor în fața noroadelor atunci când voi ieși deasupra cu lucrul Meu lucrat tainic, prin care Eu lucrez mântuirea care va să vină în curând. Fii mare în lucru și în cuvânt acolo unde lucrezi slujba ta, că Unul este Dumnezeu peste toată făptura.

România a fost creștină de la nașterea ei. România a fost ortodoxă, copilul Meu, și Domnul este Unul. Mă doare când văd dezbinare în Sionul Meu, dar Duhul Meu va arăta în curând voia Mea peste Sionul din zilele ce vin, căci biserica este Sionul. Așa era și pe vremea trupului Meu, dar peste acest pământ ales va lucra Domnul peste biserică, și va birui Domnul, și va face pace prin una singură și apostolească biserică, spre iertarea și împăcarea făpturii, căci Unul este Dumnezeu. România va fi regina Mea și va fi îmbrăcată într-un singur veșmânt de slavă și va fi mare peste popoare prin biserica Mea cea din ea, căci Domnul va fi să Se slăvească pe acest munte al binecuvântării.

Am stat mult de vorbă cu tine, copilul Meu iubit. O, și cât aș vrea să te bucuri cu duhul! Vreau să fii credincios, că Eu sunt adevărat în lucru prin acest fir de cuvânt ceresc. Îndoiala caută să intre să înjumătățească puterea Mea în voi, dar Eu v-am îmbrăcat întru putere de duh și de credință, și hai să rămânem bine uniți și să biruim neputințele! Hai, că vă voi întări mereu, ca și pe Petru, care, deși Mă vedea în mijlocul apei venind spre el ca pe uscat, s-a îndoit Petru că aș fi Eu, dar l-am întărit în credință dacă l-am auzit că-Mi cere ajutorul.

Hai, că Eu sunt! Hai să biruim! Hai, că plata voastră, multă este în ceruri! Adu-Mi cu inima aproape de Mine și de tine pe aceea pe care Eu am numit-o apostol al României Mele. Adu-o lângă lucrul Meu, că vreau s-o fac apostol pentru lucrul Meu. Eu voi fi Acela Care voi putea ceea ce nu poate nimeni pe pământ; Eu, că Eu le împlinesc pe toate. Îți dau o putere aparte pentru ca s-o unești pe ea cu lucrul Meu, căci prin acest lucru pe care-l lucrez Eu în România, voi aduce în curând slava și fericirea acestui pământ ales. Vreau să-Mi fac legătură bună cu cel uns al Meu, că va trebui să lucrăm după planul Meu, căci cu voi este tot cerul. Iată, merg cu cuvântul înainte și vorbesc cu ea acum, dar mai întâi terminăm această carte cu cel mai dulce cuvânt: pace!

Pace ție, copil iubit de cer, și întru dreptate să veghezi peste turmă! Fii împuternicit și binecuvântat prin puterea Sfintei Treimi, că vom lucra, și mare va fi biruința. Amin. Duhul Meu să te umple de mângâiere și de pace. Pace peste tine de la Măicuța Mea, care iubește și ocrotește pe România! Nu este biruință și nu este pace fără Mine. Fiți întru Mine, că fără Mine nu puteți birui, copiii Mei.

Pacea Mea v-o las vouă! Amin, amin, amin.

10/23-02-1991